

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

NI RAZLOGOV ZA OPTIMIZEM

Tri četrtine leta so za nami in z nič kaj veliko optimizma ne gledamo na letošnji zaključek leta. Naše letošnje poslovanje je namreč bolj odvisno od državne regulative kot pa od naših naporov. Vrnitev cen keramike na nivo cen v januarju letošnjega leta ter vztrajanje Zveznega urada za cene na tem, da smemo cene povečati šele 120 dni po vložitvi prijave in še to le do višine, kakor jo predvideva zvezna projekcija o cenah nas je močno prizadela. Rast cen vhodnih materialov je še vedno velika, povečali so se prispevki in davki, zaostaja rast tečajev tujih valut, kar nas udarja pri izvozu, izvozne premije nam neredno nakazujejo in še vrsta drugih ukrepov so elementi, ki nam pobirajo akumulacijo in zmanjšujejo možnosti za nadaljnji razvoj.

Če k temu dodamo še naše interne probleme, t.j. zlasti rušenje in gradnjo nove peči sredi proizvodnega procesa, potem smo lahko zadovoljni, če bomo leto zaključili s poslovnimi rezultati, t.j. predvsem z ostankom dohodka v višini, kako je bil dosežen v prvem polletju letošnjega leta.

To je navidezno naš neuspeh, saj bodo statistični indeksi prikazovali zaostajanje našega poslovanja več ali manj v vseh ekonomskih kategorijah. V resnici pa je naše letošnje poslovanje pri rušenju in gradnji peči ter pod prej opisanimi splošnimi pogoji velik uspeh. Menim, da se pretežni del kolektiva zaveda, kako velike in zahtevne ter perspektivne pomembne naloge smo se v letošnjem letu lotili in se res trudi, da bi proizvodnja pod težkimi pogoji čim bolj potekala.

V preteklih devetih mesecih smo dosegli naslednje proizvodne rezultate: izdelali smo 6.089.258 komadov keramičnih izdelkov in 8.180 komadov grafitnih izdelkov. V tonah je to 2.132 ton keramike in 378 ton grafitnih izdelkov. Po vrednosti je to 1.899.268.182 din

Jedilni in kavni servis "JUSTY" v rjavo sivi kombinaciji
Avtor: B. Pižmoht, razvojni oddelek

Servis za kavo "METKA" v temnorjavi drap kombinaciji z ročnim dekorjem
Avtor: B. Pižmoht, razvojni oddelek

keramike in 388.498.066 din grafitnih izdelkov. Plan je dosežen v keramiki po komadih s 109,9 %, po tonaži s 96,6 % in po vrednosti s 116,3 %. Pri grafitni proizvodnji je plan dosežen po komadih z 98,4 %, po po tonaži s 97,2 % in po vrednosti s 111,2 %.

Kljub problemom v proizvodnji zaradi gradnje peči pa tujih trgov nismo zane-marili. V tujino smo v 9 mesecih prodali 888,8 ton keramičnih izdelkov in iztržili 2.408.504 \$, kar je za 46 % več kot v istem obdobju lanskega leta. Od celotne prodaje keramike je kar 45,3 % izvozne realizacije.

Prodaja na domačem trgu dobro pote-ka. Povpraševanje po naših izdelkih je bilo v letošnjem letu precej večje, kot je bila naša ponudba. Zasluga za to je brez dvoma v sodobnih oblikah in kva-liteti izdelkov. Zato nam je še toliko manj razumljivo, kakšen pomen ima za splošni standard vztrajanje zveznih or-ganov na tako drastičnih ukrepih za zaviranje rasti cen naših izdelkov. Kal-kulacije, katere je izdelala naša služba kalkulacij kažejo, da že kar znaten del izdelkov na domačem trgu prodajamo z izgubo. To velja predvsem za naše serijske izdelke kot so to krožniki, sko-delice, servisni deli in jušniki. Pri ne-katerih od teh izdelkov je negativna razlika med lastno ceno in prodajno ceno tudi 30 in več odstotkov.

Upajmo, da je to le ena krajša, za nas negativna epizoda v pisanem labirintu naših gospodarskih predpisov.

Kaj nam pri takšni situaciji ostaja? Nič drugega kot da še bolj poprimemo za delo in s čim manjšimi stroški poslov-anja dosežemo čim večjo proizvodnjo. Le na ta način bo mogoče leto zaključiti še s kolikor toliko pozitivnim rezul-tatom in eventualno dodati kakšne od-stotke k osebnim dohodkom.

TILINGER FRANJO

Servis za kavo "DISCO" v temnozeleni glazuri s svetlikajočim kovinskim efek-tom in svetlosivo kombinacijo

Nov dekor "MARJETICA" v obliki odlepka na servisu št. 00700

Servis za kavo "KEOPS" temnorjava osnova z zlatim mat dekorjem
Avtor: B. Pižmoht, razvojni oddelek

DO SODOBNE OPREME Z IZVOZOM

Konkurenčnost pri prodaji izdelkov ne zagotavlja samo pridnost zaposlenih, čeprav je pridnost in pedantnost pri tem zelo pomemben faktor, temveč je bistvenega pomena tudi tehnična opremljenost.

V naši delovni organizaciji smo v zadnjih letih glede sodobnejše opremljenosti in izboljšanja delovnih pogojev veliko storili.

Še veliko pa bo potrebno v naslednjih letih, kajti sedanje stanje v loščilnici in delno tudi v strugarni terja novo so-dobnejšo opremo, s katero bo mogoče

doseči več in kvalitetnejšo proizvodnjo.

Edini vir za nabavo sodobne opreme za loščilnico in strugarno je uvoz. Za uvoz pa je potreben izvoz in tega se v naši delovni sredini že dolgo zavedamo.

Kaj smo na področju v letošnjih devetih mesecih dosegli, je navedeno že na drugem mestu. Na tem mestu bi le še razčlenili, v katerih državah smo realizirali naš izvoz.

Naš največji inozemski kupec je že več let blagovna hiša "Jadran" v Moskvi. Temu kupcu smo v letošnjem letu že dobavili keramičnih izdelkov za preko 1,5 milijona \$. Kupec je z našim poslovanjem zadovoljen in zato računamo z njim tudi v naslednjih letih.

V sosedno Avstrijo smo letos izvozili keramičnih izdelkov za okrog 400.000 Sch. To tržišče je sicer malo in zahtevno, saj se tu srečujemo skoraj z vsemi svetovnimi proizvajalci. Dosegamo kar

primerne cene in na naše poslovanje ni pripomb.

V Zahodno Nemčijo smo letos že izvozili preko 1,5 milijona DM. To je eno od najzahtevnejših tržišč, saj se tu srečujemo z zelo močno domačo industrijo in s proizvajalci iz vseh delov sveta. Tu imamo tudi največ pripomb, da so naše cene visoke in nekonkurenčne proizvajalcem iz vzhoda in azijskih držav.

Tudi njihovi domači industriji težko konkuriramo, saj je ta veliko bolj opremljena, kot smo mi.

V Švico smo v letošnjih prvih devetih mesecih izvozili za nekaj več kot 85.000 \$. Tu gre za izvoz ozkega asortimana izdelkov. Kupec je z našim dosedanjim poslovanjem zadovoljen.

V Italijo smo letos izvozili le za okrog 45 milijonov Lit. Naš izvoz v to deželo pada zaradi nizkih cen. Nadomeščamo pa ga z izvozom v Francijo, kjer so cene nekaj ugodnejše. V to deželo smo v

letošnjih prvih devetih mesecih izvozili za okrog 510.000 FF.

Dokaj ustaljen izvoz imamo v Anglijo. V prvih devetih mesecih smo v to deželo izvozili za okrog 92.000 Lstg. Tudi to je težko in zahtevno tržišče z vrsto posebnosti; močno in opremljeno domačo keramično in porcelansko industrijo.

V Holandijo smo letos izvozili za nekaj več kot 70.000 Hfl. To je mala in bogata dežela, vendar zelo zahtevna glede kvalitete, rokov, dobav in cen.

Za zaključek tega pregleda lahko povemo, da smo se v zadnjih letih dokaj uspešno uveljavili pri zunanjih kupcih.

V večini primerov imamo v izvozu višje cene kot na domačem trgu. Ta renome, ki smo si ga uspeli ustvariti, pa lahko obdržimo le z dobro kvaliteto naših izdelkov in z dobavami v dogovorjenih dobavnih rokih.

T. F.

Zlati savropak 84

Naš dobavitelj embalaže TIM Laško (Tovarna izolacijskega materiala) je leta 1984 dobila na sejmu sodobne embalaže v Beogradu nagrado za sodobno in varno embalažo iz stiropora. Vsekakor je svoj delež v pridobitvi nagrade prispevala tudi naša tovarna, ki je prispevala svoje blago.

Tako je TIM-ova embalaža s pomočjo našega blaga dobila to viso-

ko priznanje za dosežke pri sodobnem pa tudi varnem pakiranju. Po vseh dosedanjih izkušnjah z embalažo in po mnenju naših kupcev, je ta embalaža dejansko najbolj varna, saj praktično ni nobenega loma, medtem ko se pri kartonski embalaži dosti preje prijavi lom. Ker pa je pri ceni dosti dražja od kartona, smo se omejeli predvsem na pakiranje za izvoz in se le v

manjši meri pojavlja kot embalaža za domači trg. Izjema je le jedilna garnitura, kateri je bila namenjena nagrada, ki je tudi napram kartonskemu pakiranju cenejša, vendar pa je v naši proizvodnji problem kompletiranja, zato smo tudi uvedli kartonsko embalažo.

Vodja komercialne
Marjan Filipič

Dopisujte v
naše glasilo!

RUBRIKA "NA POMOČ"

Naše industrijsko gasilsko društvo letos beleži že 46-letnico od ustanovitve. Res, da točnega dneva nimamo zabeleženega je pa letnica še bolj izvirna. Od svojega rojstva pa do danes je društvo tako kot naša delovna organizacija, doživljala in preživljala različna obdobja od nazadovanja do vzponov, tako v tehnični opremljenosti, kot v članstvu. Danes pa lahko s ponosom govorimo o industrijskem gasilskem društvu, ki ima dokaj sodobno opremo in seveda tudi pomlajeno članstvo.

Z vsem tem razvojem in pomlajevanjem pa ne smemo pozabiti na naše veterane društva, ki so še vedno z vsem srcem, aktivni člani in v oporo in pomoč mlajšim generacijam.

Tako vam danes predstavljam enega izmed najbolj prizadevnih ter najstarejšega po stažu v društvu, gasilca **IVANA GODLERJA** v tem kratkem sestavku rubrike "NA POMOČ".

Rodil se je v Ravnah pri Zdolah na Krškem. Prva zaposlitev mu je bila leta 1949 v Ljubljani, v tovarni jedilnega olja. Že po nekaj dnevih dela ga je sodelavec, ki je bil vodja gasilske čete, povabil na prvo srečanje z gasilci, ki so se urili oz. prikazovali vajo.

"Takoj sem se navdušil in zastrupljanje se je začelo stopnjevati z dneva v dan, kajti v tistih časih smo imeli gasilske vaje vsak dan med malico" je s svojim značilnim nasmeškom dejal Ivan.

Leta 1952 se je zaposlil v naši DO. Ni ga bilo potrebno prigovarjati. Na predlog tov. Vilija Germadnika je kmalu postal član našega sedanjega industrijskega gasilskega društva. Kot predan gasilec je opravljal vse operativne funkcije dela, razen desetarja in strojnika v gasilski desetini.

Med prijetnim kramljanjem sem mu zastavila nekaj konkretnih vprašanj:

– Kaj vas je vzpodbudilo, da ste pristopili v gasilske vrste?
"Obakrat sem naredil korak brez pomisleka na predlog prijateljev, seveda pa brez zavesti in veselja ne gre, oboje pa sem imel".

– Kakšni pogoji dela so bili pred leti in kakšni so danes?

"Pred leti so bili pogoji dela zelo slabi. Nismo imeli potrebnih niti delovnih, kaj šele paradnih oblek. No sčasoma smo nekaj le-teh dobili. Delo, ki smo ga opravljali je bilo težko, saj smo delali vsa težka dela od čiščenja kanalov, snega do razkladanja tovornjakov itd. Medtem ko danes mlajšim tega ni potrebno delati, ker je vse drugače – bolj sodobno urejeno."

– Tekmovanje je ena od gasilskih disciplin, ki gasilec daje rutino?

"Tudi naša generacija se je pripravljala in udeleževala tekmovanj, ki so bila razpisana. Dosegali smo povprečne rezultate, bili smo ponosni nanje. Zdajšnja tekmovanja so bolj strokovna, kajti tehnika je naredila svoje."

– Vam je kakšen doživljanje iz konkretne akcije gašenja ostal v spominu?

"Na podstrešju smo imeli, oziroma še imamo skladišče modelov". Urejeval sem ga, ko sem zaslišal glas sirene, ki je oznanjala požar. Zagnal sem se proti dvigalu, da bi ga vključil, vendar so v tistem trenutku že odvzeli električno energijo, drugega izhoda pa ni bilo. Čakal sem na ponovno priklop toka in bil zelo ogorčen, ker nisem mogel pomagati oz. sodelovati v akciji gašenja. Požar je bil v oddelku pakirnica."

– Mislite, da daje naše vodstvo DO dovolj podpore IGD oz. gasilec, ki varujejo naše družbeno premoženje?

Godler Ivan, slikan z različnimi generacijami gasilcev KIL

"Opreme je dovolj, vendar ne bi škodovalo, če bi nabavili še novo motorno brizgalko, kajti čas je zlato in rdeči petelin se ne ustavi sam, pa tudi na nov kombi bi morali počasi misliti."

– Mladi v naši DO neradi pristopajo v gasilske vrste, kaj mislite, zakaj?

"Ne vem zakaj mlada generacija nima nobene volje do dela. Imam občutek, da to izredno požrtvovalno in humano gasilsko delo smatrajo za nepomembno. Ne zavedajo pa se kakšne posledice"

Gasilci KIL – 30. 6. 1985

malo starejša se bom tudi jaz vključila k gasilcem. Na pomoč!

Barbara Rom

RADA BI POSTALA GASILKA

Rada bi postala gasilka zato, da bi se naučila gasiti požar in da bi pomagala ljudem v nesreči.

Gasilci so bili tudi na naši šoli. Pokazali so nam kako deluje motorka in druge priprave za gašenje. Gasilci imajo zelo lepe obleke. Če bi hodila na gasilske vaje, bi hodila redno in z veseljem.

Andreja Šipek

POROČILO O DELU DISCIPLINSKE KOMISIJE DO V. I. POLLETJU 1986

V obdobju od januarja do junija letos je senat skupne disciplinske komisije obravnaval in rešil 20 disciplinskih zadev v disciplinskih postopkih, ki so bili uvedeni zoper 100 delavcev. Izvršenih je bilo 91 disciplinskih ukrepov, zoper 7 delavcev se je disciplinski postopek ustavil, ker je senat ugotovil, da niso kršili delovnih obveznosti oz. discipline, 2 delavca pa sta bila disciplinske obveznosti oproščena.

Od 100 delavcev, zoper katere je bila vložena zahteva za uvedbo disciplinskega postopka, je bilo kar 92 moških in le 8 žensk, 95 delavcev je bilo iz TOZD Keramika in 5 iz DSSS. Iz TOZD Grafit ni bilo vložene zahteve za uvedbo disciplinskega postopka.

Senat je ugotovil, da je bilo storjenih 24 kršitev, od teh 5 lažjih in 19 hujših. Med lažjimi je prevladovala kršitev neopravičenega zapuščanja delovnega mesta oz. OZD med delovnim časom (3 primeri), v enem primeru je bila storjena kršitev zamujanja in predčasnega odhajanja z dela in v enem primeru zapustitev delovnega mesta na nedovoljenem kraju. Od hujših kršitev je bilo največ primerov neopravičenega izostajanja z dela enega ali več delovnih dni (8 primerov), v dveh primerih je bilo ugotovljeno povzročanje pretepa oz. nereda, v dveh primerih vinjenost oz. uživanje alkohola med delom, po en primer pa so bile naslednje hujše kršitve: — nevestno oz. malomarno izpolnjevanje delovnih dolžnosti — kršitev določb o zavarovanju pred požarom

ce bi utegnile nastati, če ne bi bili usposobljeni za preprečevanje in ukrepanje v danih usodnih trenutkih za vse nas zaposlene."

— In kaj priporočate mladim?

"Naj se zresnijo, kajti ne kaže jim drugega kot da z vso odgovornostjo nadaljujejo naše delo."

— Zakaj mislite, da naša KS Liboje še ni uspela ustanoviti teritorialnega gasilskega društva?

"To se že dolgo govori, če bi od govorjenja, oz. debate prišli na dejanja, bi gasilsko društvo že zdavnaj imeli."

In nenazadnje naj še povem, da je za svoje požrtvovalno delo dobil gasilsko priznanje za 10, 20 in 30 let.

V imenu vseh se mu prav lepo zahvaljujemo za ves žrtvovani prosti čas, ki ga je vseskozi žrtvoval za delo na gasilskem področju.

M. K.

IN KAKO RAZMIŠLJAJO IN ČUTIJO OSNOVNOŠOLCI IZ LIBOJ

RADA BI POSTALA GASILKA

Našo šolo so obiskali ob mesecu požarne varnosti gasilci iz Liboj. Pokazali so nam kako se gasijo požari z gasilnimi aparati za peno in prah. Slišali in videli smo mnogo drugih zanimivih stvari. Eden izmed gasilcev nam je tudi povedal in pokazal kako se gasi s pomočjo motorne brizgalne. Dobila sem veliko veselje do te humane dejavnosti. Rada bi se vključila v gasilsko enoto v Libojah ali v Zabukovici. Redno bi obiskovala vaje in ubogala poveljnika. Tako bi tudi jaz lahko pomagala v nesreči.

NA POMOČ!

Karmen ZUPANC

RADA BI POSTALA GASILKA

Gasilka bi rada postala zato, ker vem, da bo tako lahko pomagala ljudem v nesreči. Želja, da bi postala gasilka se mi je porodila, ko so nas gasilci obiskali na šoli. Praktično so nam pokazali najnujnejše gasilske spretnosti. Naši gasilci imajo mnogokrat vaje. Tam se učijo gašenje z gasilnimi aparati in motorno črpalko. Vendar ni dovolj, če si spreten, moraš tudi vedeti, da se vrste požarov gasijo z različnimi gasilnimi

aparati. Imam močno voljo in veselje postati vestna gasilka.

Biserka Neuhold

RADA BI POSTALA GASILKA

Gasilka bi rada postala zato, da bi pomagala ljudem v nesreči. Ko so prišli na šolo iz KIL, so nas poučili kako se ravna z aparati za gašenje in z gasilsko opremo. Pokazali so nam ročne aparat na peno in prah. Gasilci imajo takšne obleke, da lahko gredno z njimi v ogenj, varnostne čelade, da jim zavarujejo glavo. S seboj so pripeljali motorno črpalko. Z njo so nam pokazali kako se gasi požar. Če bi bila član gasilcev bi redno hodila na vaje ter ubogala poveljnika na ukaz. Gasilski pozdrav je "NA POMOČ"!

Lavra Travnšek

RADA BI POSTALA GASILKA

Rada bi postala gasilka zato, ker gasilci znajo pogasiti ogenj. Če bi se vžgala naša hiša, bi tudi jaz lahko pomagala. Pri gasilcih bi se naučila kako se ravna z gasilnimi aparati. Tudi na naši šoli so bili gasilci. Pokazali so nam ročne aparate za gašenje z motorko. Ko bom

- nezakonito razpolaganje z družbenimi sredstvi
- nezadostno ukrepanje za varstvo družbenih sredstev
- škodovanje interesu OZD oz. TOZD zaradi žaljivega izražanja in vedenja (s političnim obeležjem), ki je posledica pitja delavca izven prostorov TOZD
- lažno prikazovanje rezultatov dela z namenom pridobitve neopravičenega OD in
- povzročitev materialne škode TOZD nad vrednostjo 500,– din.

Ne glede na to, da so prevladovala hujše kršitve delovnih obveznosti, se je senat ob upoštevanju olajševalnih okoliščin in posledic kršitev v večini primerov odločil za milejše ukrepe. Od vseh izrečenih ukrepov je namreč kar 82 opominov, trije javni opomini in 6 prenehanj delovnih razmerij, od katerih pa se je izvršitev ukrepa kar v 4-ih primerih pogojno odložila.

Poleg disciplinskih pa je senat izvedel tudi odškodninske postopke. V štirih primerih hujših kršitev – neopravičenega izostajanja z dela se je delavcem odmerila pavšalna odškodnina v višini 1/20 od povprečnega mesečnega bruto osebnega dohodka treh mesecev, sorazmeren delež od dejansko povzročene škode v TOZD (primer škode v moški garderobi) je bil odmerjen 75-im delavcem, 1/8 od povprečnega dnevnega brutto osebnega dohodka pa je bila odmerjena v enem primeru lažje kršitve – zamujanja in predčasnega odhajanja z dela.

Člani senata so se redno in pravočasno udeleževali vseh sej in na obravnavi aktivno sodelovali. Manj zadovoljivo je sodelovanje sindikata. Sindikalna organizacija v TOZD Keramika se vabilom na obravnave sploh ni odzvala, prav tako ni senatu SDK posredovala mnenj o delavcih v postopku. Povalno je le sodelovanje novega vodstva sindikata v DSSS, ki je k reševanju problematike discipline pristopilo z vso resnostjo. Hujši ukrep od opomina je bil izrečen naslednjim delavcem:

Ukrep prenehanja delovnega razmerja je bil izrečen:

Trbojevič Mariji zaradi hujših kršitev delovnih obveznosti – povzročanje nereda v delovni organizaciji ter škodovanje ugledu in interesu delovne organizacije zaradi žaljivega izražanja in odnosa do sodelavcev in pridobitev socialistične revo-

lucije, kar je storila v opitem stanju izven prostorov TOZD in delovnega časa.

Topolovec Magdi zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti – neopravičene odsotnosti z dela dalj kot 5 dni zaporedoma oz. samovoljne zapustitve dela.

Preklic pogojno odložene izvršitve ukrepa prenehanje delovnega razmerja se je izrekel delavcu

Grgič Tomu zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti – neopravičene odsotnosti z dela enega delovnega dne, ki jo je storil v preizkusni dobi. Delavski svet TOZD Keramika je odločitev senata skupne disciplinske komisije spremil v samostojen ukrep prenehanje delovnega razmerja, katerega izvršitev se pogojno odloži za dobo 1 leta.

Ukrep prenehanje delovnega razmerja s pogojno odloženo izvršitvijo se je izrekel še naslednjim delavcem:

– za dobo enega leta:

Dosedla Rafaelu zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti – prihajanje na delo v vinjenem stanju.

Bučej Antonu zaradi hujših kršitev delovnih obveznosti – prihajanje ne delo v vinjenem stanju in neopravičene odsotnosti z dela enega delovnega dne.

– in za dobo 1 meseca:

Tepež Mariji – zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti – kršitve predpisov o varstvu požarov s tem, da je kadila skladiščnih prostorih, kjer kajenje ni dovoljeno in s tem v manjši meri ogrožala varnost družbene imovine.

Ukrep JAVNEGA OPOMINA pa so dobili:

Drakšič Marija zaradi hujših kršitev delovnih obveznosti – netočnega prikazovanja rezultatov svojega dela z namenom pridobitve neopravičenega osebnega dohodka in neopravičene odsotnosti z dela enega delovnega dne. (Delavki je bila odmerjena tudi pavšalna odškodnina).

Kveder Milan zaradi lažje kršitve delovnih obveznosti – neopravičenega zapuščenja delovnega mesta in prostorov delovne organizacije.

Šmintič Terezija zaradi lažjih kršitev delovnih obveznosti – zamujanje na delo in predčasnega odhajanja z dela (delavki se je odmerila tudi pavšalna odškodnina).

Letovanje v sezoni 1986

Na morju, v toplicah in v hribih in na smučanju, je letos koristilo svoj letni oddih 185 družin iz naše DO. Kot vsako leto se je tudi letos odločilo največ družin za letovanje na morju. Pa pogledjmo kje vse smo letovali:

MIHOLAŠČICA	
– stanovanja	27 družin
UMAG	
– prikolice	29 družin
NOVIGRAD	
– prikolice	15 družin
MALI LOŠINJ	
– prikolice	16 družin
VIS – KOMIŽA	
– Hotel Biševo	17 družin
RABAC	
– Hotel Polux	7 družin
PULA	
– Zlatne Stijene	13 družin
NOVIGRAD	
– Hotel Maestral	1 družina
POREČ	
– Šport hotel	1 družina
FIESA	
– Hotel Jezero	3 družine
DUBROVNIK	
– Hotelsko naselje Kupari	2 družini
ZADAR	
– Borik	2 družini

Skupaj je bilo na morju 133 družin ali 447 članov.

V naših letnih kapacitetah je letovalo 87 družin. Iz morja so se vračali kar zadovoljni. V letošnji sezoni se je ekipa, katera je skrbela za postavitev prikolice in ureditev stanovanj, kar precej potrudila, da so bile prikolice postavljene na lepih mestih. Odeje, prevleke za ležišča, prikolice in stanovanja so bila generalno očiščena, na novo pa je bil nabavljen tudi novi drobni inventar.

Vsi, ki so letos odhajali na dopust v prikolice ali stanovanja, so dobili spremne mape, v katerih je bil seznam inventarja, prav tako pa tudi navodila za odpiranje oken. Če primerjamo okvare oken napram lanskem letu, je bilo letos stanje malo boljše.

Žalostna resnica pa je še vedno v tem, da vsi za seboj niso očistili prikolice in niti niso umili oken. Hladilniki so bili kar precej zanemarjeni, čeprav je v navodilih natančno napisano, da je treba hladilnik dan pred odhodom izključiti, drugi /zadnji/ dan pa lepo obrisati s suho krpo. Ko se je ekipa, ki je postavljala prikolice in jih pripravljala na zimovanje, vrnila, je napisala v zapisnik, da je bilo v prikolici "Brnica" v Umagu najlepše pospravljen. Zadnji v tej prikolici je letoval tov. Zupan Drago.

DP

Če bi vsi tako lepo pospravili, ko odhajajo domov, potem bi pač pisali o letovanju v prikolicah samo lepe besede. Komisija za rekreacijo in oddih je na svoji četrti seji sprejela sklep o tem, koliko članov lahko letuje v naših objektih in sicer:

- v večjem stanovanju Miholaščica - 6 članov
- v manjšem stanovanju 4 člani
- v prikolicah tip 450 /Mali Lošinj in Umag/ 5 članov,
- v prikolicah tip 500 /Novigrad/ 6 članov.

V letošnji sezoni se je dogajalo, da je veliko naših članov povabilo s seboj na letovanje v naše objekte tudi prijatelji ali sorodnike.

Ker tega ne nameravamo prepovedati, je komisija sprejela sklep, na osnovi katerega je treba doplačati za več oseb kot je predpisano in sicer:

- za večje stanovanje Miholaščica 2.633.- din po osebi nad 6
- za manjše stanovanje Miholaščica 3.200.- din
- za prikolice tip 450 2.160.- din
- za prikolice tip 500 1.800.- din.

Ta doplačila za več oseb ni kazni, ampak dejansko je amortizacija veliko večja, če je v prikolici ali stanovanju več oseb, kot je prepisano.

V hotelih s polnimi penzoni je letovalo 46 družin, od katerih jih je bilo največ na Visu. Od 17 družin, katere so uživale svoj letni oddih na Otoku, jih je 15 koristilo AVIO prevoz, 2 družini pa sta imeli svoj prevoz.

Cene letovanja v tujih kapacitetah so bile od 3.300.- din za penzion po osebi pa do 8.498.- din dnevno. Najdražji je bil letos penzion v Rabcu, najcenejši pa v Hotelu Jezero v Fiesi - 4.927.- din. Izven sezone pa je bila cena polnega penziona v Kuparih 3.300.- din. AVIO paketi /7 polnih penzionov s prevozom/ so bile v sezoni 62.000.- din po osebi.

TOPLICE

V TERMAH ČATEŽ je letovalo 35 družin ali 89 članov. Pogodbeno je bila cena letovanja po osebi: 4.300 din dnevno. Koristili smo polne penziona, stanovali pa v bungalovih. Večinoma so se vsi vračali iz Term zadovoljni.

Sedaj pa še novost, ki smo se je vsi najbolj razveselili. V TERMAH ČATEŽ smo kupili dve počitniški hišici tip "Smreka". Hišice so zelo lepe. Vse je v lesu. Vsaka hišica vsebuje: kuhinjo, dnevni prostor, spalnico, kopalnico, WC ter predprostor.

Letovanje koristimo v teh hišicah že od 1/8-1986 dalje in je bilo do 1/10-1986 tam že 13 družin. Vse od teh so se izrazile pohvalno. V eni hišici lahko spi 6 oseb. Spalnica je mansardna in vsebuje

4 postelje. V dnevnem prostoru pa je nameščen raztegljiv kavč, na katerem lahko spita dve osebi. Hišice bomo ogrevali s termoakumulacijskimi pečmi.

Za letovanje v teh hišicah, se lahko prijavite tudi v zimskem času. Kapanje v termalni vodi je možno tudi v hišici, saj imamo nameščene kadi v kopalnici in dovod termalne vode.

Razpored letovanja v hišicah je od nedelje, do nedelje /7 dni/. Cena za letovanje je 2.700.- din dnevno, s tem, da se na recepciji plača dnevno še 60.- din po osebi.

Za letovanje se lahko prijavljajo vsi člani naše delovne organizacije in naši

upokojenci. Rezervacije sprejema tov. LOJZKA BREKALO.

V A B L J E N I !

V hribih na smučanju je bilo 5 družin, od tega 1 v Franciji, 1 v Bohinju v SKI Hotelu in 3 družine na Rogli.

Smučanje je bilo zelo drago, saj je bil enodnevni penzion v povprečju 4.500.- din po osebi. Za smučanje v naslednji sezoni sprejemam rezervacije do 28. 11. Cena za 7-dnevni penzion pa bo v povprečju 68.800.- din po osebi. Za najem apartmana pa bo cena od 70.000.- do 100.000.- din za 4 osebe za 7 dni.

B. L.

PREDSTAVLJAMO VAM

Razgovor s Kalšek Silvo (mlajšo)

Silva je zaposlena v oddelku strugarna. Ker je bila izbrana za našo rubriko, sem jo poiskala in se pogovarjala z njo.

"Zaupaj nam koliko si stara in kdaj si se zaposlila v naši DO?"

"Sem šestnajstletno dekle, v tovarni sem zaposlena šele 1 leto."

"Prosim te, da nam poveš nekaj o sebi, kajti 1 leto je premalo časa, da bi te vsi sodelavci imeli priliko spoznati."

"Naša družina šteje 6 članov, in sicer brat, ki še hodi v osnovno šolo, sestra Mirjana, zaposlena v loščilnici in njen sinek, ter mama in oče, nazadnje pa štejemo še sebe. Tako sem našela vse člane naše družine."

"Kakšno je delo, ki ga opravljaš v strugarni?"

"Transport izdelkov."

Za svoje delo pravi, da je dobro organizirano in da ga rada opravlja.

"Ali si aktivno vključena v kakšno družbenopolitično organizacijo?"

"V naši DO sem član ZSMS, vendar moram pripomniti, da se še nisem udeležila nobenega sestanka, ker ga sploh ni bilo, sem pa tudi član sindikata, vendar ne opravljam vidnejših funkcij."

"Bila si na predvojaških vajah v

Trbovljah, povej nam nekaj o tem!"

"Predvojaške vaje so bile obvezne. Vstajali smo zgodaj zjutraj, sledilo je umivanje, pospravljanje sob, nato pa vaje in stroga vojaška disciplina. Popoldan je bilo možno aktivno športno delovanje."

"S katerim športom se najraje ukvarjaš?"

"V šoli sem najraje igrala košarko in rokomet, tukaj pa se nisem vključila v nobeno športno panogo."

Tvoji načrti za prihodnost?

"Rada bi ostala v DO".

"Imaš kakšen hobi?"

"Učenje me ne veseli preveč, rada preberem kakšno dobro knjigo, največje veselje pa mi je negovanje cvetlic. Poleg tega rada hodim v kino, kot vsi mladi ljudje."

Silva je zares zelo mlado dekle, toda po svoje je bila zanimiva sogovornica in je tudi prispevala svoj delež k rubriki spoznavanja ljudi med seboj za naše glasilo.

Hvala Silva, za ta razgovor in srečno!

Štefka Klavžar

Za rubriko v našem glasilu je bila izžrebana Štefka Klavžar, s katero sem se pogovarjala o njenem življenju in aktivnem delu v planinskem društvu in o njeni ljubezni do gora in planin.

Štefka hodi v hribe že več kot 15 let, je pa tudi aktivna članica ženske gasilske desetine v naši DO.

"Kje ste rojeni, Štefka?"

"Rodila sem se v Dobriši vasi /Novo Celje/. Izhajam iz 7-članske delavske družine. Zaradi pomanjkanja denarja sem se po končani osnovni šoli takoj zaposlila."

"Zaupajte mi vaše skrite želje o poklicu, katerega ste želeli opravljati?"

"Moja največja, skrita želja in življenjski cilj je bil, da bi postala kuharica, vendar te želje nisem mogla uresničiti, zato sem se vpisala v poklicno keramično šolo v Žalcu, jo uspešno končala in vzljubila delo, ki ga opravljam že 26 let."

"Kakšno je vaše počutje med sodelavci?"

"Svoje delavce zelo spoštujem in rada delam z njimi, včasih pride do nesoglasij, katera se premostijo in ne porušijo odnosa med nami."

"Zaupali ste mi, da radi hodite v hribe, povejte nam, kdo je bil tisti, ki vas je navdušil, da ste gore tako vzljubili?"

"Za planinarjenje me je navdušil pokojni Kovač Franc in še danes mi ni žal, da sem njegove vzpodbude resno sprejela in začela hoditi v gore."

"Katere gore ste preplezali?"

"Poleg Triglava sem osvojila vse najvišje vrhe v Jugoslaviji, Triglav sem osvojila celo 19-krat. V tujini sem osvojila OLIMP v Grčiji in MUSSOLO v Bolgariji, 3-krat sem bila na Kornatih."

"In kakšni so vaši vtisi z OLIMPA?"

"Na OLIMPU je bilo enkratno, ogledala sem si ostanke stare grške kulture, vendar pa moram poudariti, da tuje gore niso tako lepe, kakor gore doma, zato jih moramo očitati in ceniti. Vsako leto pozimi se udeležim zimskih vzponov na Porezen, letos to že desetič, zato sem prejela bronasti znak Planinske zveze."

"Koliko pa že imate osvojenih transverzal?"

"Osvojila sem 50 različnih transverzal. Med njimi Savinjsko in Slovensko transverzalo."

"Kako preživljate svoj prosti čas?"

"Sem aktivna članica PD Zabukovica, redno se udeležujem sestankov in sem v svojem prostem času že s planinskimi aktivnostmi dovolj zaposlena, vendar pa še najdem čas za svoj hobi – pletenje."

Dokler me bodo noge nosile, bom obiskovala gore in jih spoštovala ter cenila do konca življenja."

„Hvala vam, Štefka, za ta pogovor!"

VANJA MAVREK

Nova pridobitev v Libojah

Z referendumom, s katerim smo izglasovali samoprisepek v letu 1985, si je naša krajevna skupnost zadala nalogo, da bo s temi sredstvi in ostalimi zbranimi sredstvi postopno komunalno urejala posamezne zaselke na našem področju. Tako smo po programu, ki je

bil sprejet po zaselkih in na skupščini KS v letu 1985 pričeli s komunalno ureditvijo v letu 1986 kot sledi: – dokončali asfaltiranje ceste kamnolom – Zagreben v dolžini 540 m, asfaltirali cesto v naselju Grič za kar bodo še potrebna sredstva v prihodnjem letu za

dokončno ureditev tega naselja. Kot največja pridobitev v tem naselju pa je prav gotovo otvoritev novega sodobnega otroškega vrtca, ki je bila 27. 9. 1986.

Da je prišlo do izgradnje novega vrtca je bil glavni vzrok nenehno naraščanje števila otrok, s tem so se pokazali premali in neprimerni prostori v starem vrtcu. Na pobudo Krajevne skupnosti Liboje, družbenopolitičnih organizacij kraja ter podjetij Keramična industrija Liboje in sadna drevnica Mirošan, so delegati na skupščini VVZ Žalec prikazali potrebo po izgradnji novega vrtca.

Skupščina VVZ je ta predlog podprla in zagotovila finančna sredstva, se povezala s stanovanjsko skupnostjo, ki je pristala na izgradnjo vrtca v novem stanovanjskem bloku. V ta namen je VVZ Žalec zbral finančna sredstva iz raznih virov v znesku 14.000.000.– din za objekt in 7.000.000.– za notranjo opremo. Krajevna skupnost je iz samoprisepeka zagotovila sredstva v višini 2.820.000.– din za zunanjo ureditev in za ureditev igrišča za vse osatole otroke poleg vrtca. Seveda pa zunanja ureditev vrtca še ni dokončana, saj so še potrebna igrala za otroke kar bo Kra-

jevna skupnost s pomočjo VVZ Žalec namestila do spomladi 1987. leta. Smatram pa, da bi bila zunanja ureditev prej gotova, če bi bil interes staršev kateri imajo otroke v vrtcu večji, da bi kakšno uro svojega prostega časa posvetili ureditvi igrišča za svojega otroka.

Kljub temu, da so bili starši obveščeni za udarniško delo na igrišču, se je tej akciji odzvalo samo pet mamic in en oče od 44 otrok, kolikor jih hodi v vrtce. Ostali stanovalci blokov so samó gledali skozi okna kako režijski odbor in upokojenci betonirajo peskovnik in urejajo okolje, čeprav bi naj bila to stvar vseh stanovalcev zmožnih za delo, saj se bodo tudi oni v lepšem okolju, bolje počutili in ne samo malčki v otroškem vrtcu.

Kakorkoli že, vrtce smo predali svojemu namenu našim najmlajšim krajanom, za kar ima največ zaslug ravnateljica VVZ Žalec tov. Štefka Popit, ki je bila glavni nosilec vseh akcij, pa naj bo pri zbiranju sredstev ali pri nasvetih. Ob tej priliki bi se tudi zahvalil za podporo Keramični industriji Liboje in vsem ostalim, ki so sodelovali pri izgradnji in ureditvi novega vrtca.

V bodoče upam, da se bo še našel kakšen krajan, ki bo pripravljen priskočiti na pomoč pri urejanju okolja, saj vse delamo za sebe in za naše otroke, naša družba pa še ni tako bogata, da bi lahko vsako malenkost plačevala. Vedno bo še potrebno prostovoljno delo za ureditev naše okolice.

Ivan Toplak

Ribiško tekmovanje v Preserjih

Kakor že več let nazaj, tako smo tudi letos organizirali ribiško tekmovanje. Tekmovanje je bilo v soboto 13. septembra na jezeru RD Šempeter v Preserjih. Priprave pravih ribičev so se začele že davno prej, saj je priprava pravih trnkov, najlonske vrvice in palice odločilna, tako vsaj mislijo. Tako je prišel določen dan, v Preserjih se je že od sedmih naprej začela zbirati "smetana" ribičev KIL.

Tekmovanja se je udeležilo 43 ribičin in ribičev. Razdeljeni smo bili v tri kategorije: ženske, moški in upokojenci. Za ekipni rezultat pa se štejejo trije najboljši rezu.tati posameznikov.

Po žrebanju startnih pozicij in "ogrevanju" v ribiškem bifeju se je ob 8^h začelo tekmovanje. Vnema v začetku je bila prisotna pri vseh in ko se je ujela prva ribica je bilo vzdušje pravo. Že takoj na začetku je povedel lanski zmagovalec, član ekipe TOZD-a Keramika star ribič Rom Jože.

Tekmovanje, ki je trajalo tri ure je v lepem vremenu potekalo v pravem ribiškem borbenem vzdušju in ob 11. uri je pričela z delom komisija. Z veliko tehtnico so komaj stehali vse ribe. Od 43 ribičev jih je ribe ujelo 18.

REZULTATI:

	Št. rib	Teža (gr)
Ženske:		
1. mesto		
MAČEK Marija	2	330
2. mesto		
PERE Marija	2	110
Upokojenci:		
1. mesto		
ZEMLJAK Martin	7	1.300
2. mesto		
HALADEA Marjan	5	250
Moški:		
1. mesto		
ROM Jože	24	1.430
2. mesto		
KISLING Karel	21	1.200
3. mesto		
VIDEC Marjan	16	650
4. mesto		
MARKOVIČ Ivan	2	325
5.-6. mesto		
ŠTEFANČIČ Karel	3	250
OŠLAK Samo	3	250
7. mesto		
GRUM Rudi	3	200
8. mesto		
DOSEDLA Bojan	2	200
9. mesto		
OBREZA Anton	3	180
10. mesto		
KRALJ Zdenko	1	180
11. mesto		
KVEDER Milan	1	175

Št. rib. Teža (gr)

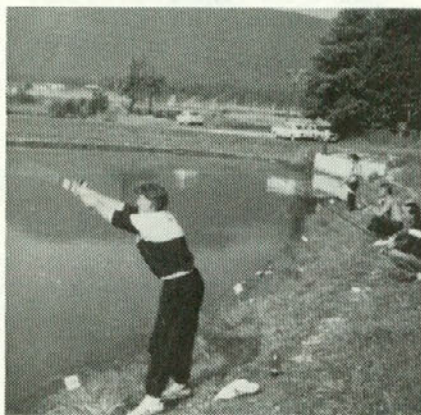
12. mesto		
ŠPACAPAN Zlatko	1	175
13. mesto		
TURK Forto	1	150
14. mesto		
VIDEC Milan	3	100

Rezultati ekip:

1. TOZD KERAMIKA	42	2.410
(Rom Jože, Videc Marjan, Maček Marija)		
2. TOZD GRAFIT	24	1.300
(Kisling Karel, Videc Milan)		
3. DSSS	8	825
(Markovič Ivan, Štefančič Karel, Ošlak Samo)		

Izven konkurence:

Ekipa Upokojenci	12	1.550
(Zemljak Martin, Haladea Marjan)		

Po podelitvi diplom in skromnih nagrad so se udeleženci še poveselili, ker je bila pripravljena mala zakuska.

Zmagovalci so se veselili ob pokalu in nagradah, ribiči brez rib pa so kovali "bojne" načrte za prihodnje leto.

Mislim, da je to tekmovanje uspelo in da bomo to tradicijo nadaljevali.

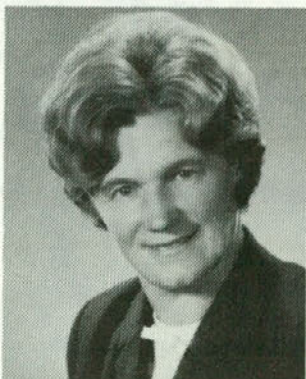
Drugo leto pa želim, da se še v večjem številu udeležite tekmovanja, kajti sprostitev in razvedrilo sta potrebna delovnemu človeku.

Turk Forto

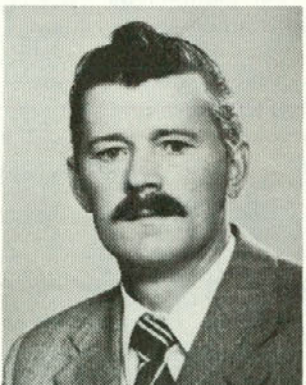
UPOKOJILI SO SE

Brečko Štefka

Štefka je bila rojena v Vrhu nad Laškim, odkoder je 1957. leta prišla z možem in otrokoma v Liboje. Dobili so stanovanje v bloku v Kasazah, kjer stanujejo še sedaj. V naši tovarni je pričela delati 20. 7. 1970 in še vedno hrani svojo prvo odločbo za razporeditev na delovno mesto 2. premikača pri pečeh. Tu je delala devet mesecev, nakar je dobila mesto polnilke v loščilnici. Večinoma je delala skupaj s Kristino Colnaričevo in Milko Žonta, dokler ni letos spomladi odšla v pokoj.

Štajner Oto

Prvič je pričel Oto delati pri nas 1957. leta kot delavec v avtoparku. Z vagonov so nkladali v Petrovčah pesek, glino in ostale surovine, ki so bile potrebne proizvodnji. Ponovno se je vrnil 1971. leta in delal kot prvi premikač pri peči Madžarki. Takrat so se izdelki polnili v šamotne kapice, ki jih je bilo treba zložiti na voz in še posebej skrbno pregledati voz, če je pravilno naložen, sicer je lahko prišlo do zamašitve v peči. Nalaganje šamotnih kapic je bilo trdo delo, današnji premikači so pravi gospodje v primerjavi s svojimi predhodniki. Oto je večkrat prinesel s seboj za žejo jabolčni sok, ki pa so ga občasno popili nepovabljeni gostje, dokler mu ni bilo enkrat dovolj in je napravil mešanico, ki jo še pes ne bi povohal. In zopet jo je zmanjkalo, toda odslej je bil mir. Pred dvema letoma je pričel bolehati, zato je moral letos kot delovni invalid v pokoj.

Brecl Katica

Kati se je zaposlila pri nas oktobra 1947. leta in je delala do maja 1950. Ker takrat še ni bilo urejeno varstvo otrok, je tako kot mnoge druge mamice, morala ostati doma celih pet let. Ves čas je delala pri obračunu mezd, plač in osebnih dohodkov, kot je pač zaslužek skozi čas dobival vedno nova ime-na.

V začetku sta delali na obračunu plač samo dve delavki, kajti zaposlenih je bilo 250 ljudi, norme pa so bile samo v strugarni, livarni in loščilnici. Dneve pred obračunom so delale tudi po 16 ur na dan, ker je bilo treba vse računati na ročne računalnike in nihče ni pričakoval, da bo imel kakšne plačane nadure. To je bil čas udarnišva, gradili so peči, trgovino in zadržni dom na Mirošanu. Denar za plače je vozil kurir s kolesom, ali pa kočijaž s konjem. Pozneje je tovarna kupila avto, pred leti je bilo potrebno policijsko spremstvo, sedaj pa imamo sami obožene stražarje, ki varujejo naše zaslužke na poti od Žalca do Liboj. Plača je bila okrog petnajstega v mesecu, po petindvajsetem pa še akontacija, ki smo jo pozneje ukini. Z nastopom računalništva se je tudi obračun plač spremenil. Izdelan je bil program, obračun pa je bil napravljen v Kovinotehni in na Polzeli. Kasneje pa smo dobili program na Robotron in tako se sedaj vse izračuna v tovarni.

Žonta Ljudmila

Milka je bila doma iz Dol pri Litiji in je imela takšna otroška leta, ki si jih nihče ne želi. Prvega novembra 1941. leta so Nemci

starše in deset otrok pregnali s kmetije in jih odpeljali v internacijo v Nemčijo, kjer so jih selili iz taborišča v taborišče, kot so Würtenberg, Schwäbesnach, Süssen, Neureuth itd., skratka v sedmih taboriščih so se stiskali v majhni sobi in se otepali sten, lakote in mraza. Otroci so hodili v nemške šole, med počitnicami pa so morali pomagati pri kmetih. Te težke more je bilo konec, ko so jih osvobodili Amerikanci. Toda, ko so se avgusta vrnili v domovino, jih je čakala kmetija porušena in požgana.

V Liboje je prišla 1958. leta, ko je mož pričel delati v rudniku. Sama se je zaposlila v KIL 1969. v loščilnici kot polnilka. Nikoli ni bila posebno zdrava, tudi taborišča so napravila svoje in okvara hrbtenice je postajala vedno hujša, zato se je morala spomladi invalidsko upokojiti.

Ker imamo dosti upokojujencev, ki so se invalidsko upokojili in še vedno boleajo, bi lahko naša delovna organizacija omogočila takšnim ljudem cenejše zdravljenje v kakšnih toplicah in jim s tem pomagala pri premagovanju raznih bolezni.

Deršek Hilda

Nekaj dni pred dnevom republike 1952. leta je Hilda prišla v KIL in se zaposlila v razvrščevalnici, kjer je razvrščala izdelke pet let, nato pa je bila premeščena v livarno, kjer je delala do upokojitve.

Livarna je bila tam, kjer je sedaj zgornja strugarna. Vsaka retušerka si je morala prinesiti žliker iz gmote (kjer je sedaj sušilnica za grafit), si vlti izdelke in jih tudi očistiti, modele pa so nosile sušiti k pečem. Oddelkovodja je bil takrat Bostič, Holcer Marija pa je učila novince. Tople vode niso poznale, za čiščenje pa so uporabljale prave morske gobe, ker umetnih še ni bilo. Šele po preselitvi v novo livarno so se razmere bistveno spremenile na bolje, tako da si novinci niti zamisliti ne morejo, kako se je delalo nekoč.

Žohar Milka

Milkina idilična hišica z vrtom stoji na obronku gozda streljaj od prvih hiš v Šeščah. Šele pred leti si je sama uredila cesto in jo tlakovala z libojsko keramiko, tako da se lahko pripelješ k njej z avtom.

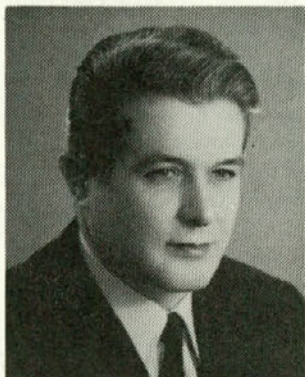
Od leta 1956 se je vsak dan vozila s kolesom v Liboje, pozneje pa iz Migojnic naprej z

avtobusom. Deset let je delala pri okroglih pečeh, nato je praznila, polnila in premikala vozove pri Nastranki, pet let je pripravljala maso v gmoti, končno pa je zaradi bolezni pristala v livarni, kjer je čistila izdelke.

Težko delo pri pečeh in v gmoti je načelo njeno zdravje in hrbtenica ni več vzdržala vseh teh obremenitev, bolehalo je in spomladi je bila invalidsko upokojena.

Zemljak Martin

Laščan, Bohinjčan, Libojčan, Žalčan in sedaj Polzelan Martin, se je na Polzelo preselil spomladi, ko se je s težkim srcem poslovil od fabrike, kjer je delal enaindvajset let.

Rodil se je 1931. leta na Vrhu nad Laškim. Kot desetleten fantič je bil med vojno odpeljan skupaj z ukradenimi otroci v Nemčijo, kjer je živel dvajset mesecev, vendar je materi le uspelo rešiti ga iz nacističnih krempljev. 1943. leta se je vrnil v domovino v Nomenj pri Bohinjski Bistrici, kjer se je 1946. leta zaposlil v lesni industriji. Čez leto dni pa so se preselili v Laško in tri mesece je bil v delovni brigadi na Kozjanskem, kjer so sekali mladinci les in pomagali pri gradnji šole.

14. 7. 1948 je pričel s knapovskim življenjem v rudniku Liboje, do leta 1965, ko se je zaposlil v grafitnem oddelku pri pripravi mase in kot kurjač peči. Ker "Martin iz mošta dela vin", je moral vsako leto svoje sodelavce na dan sv. Martina častiti z dobro kapljico v tovarni ali pa v kakšni gostilni. Nihče ni odšel trezen s tega praznovanja. Pozneje je postal oddelkovodja pri ploščicah, po ukinitvi tega obrata pa je bil kontrolor kvalitete v keramiki, ves čas pa je tudi neutrujen ribič, sedaj pa sploh, ko mu Savinja teče skoraj mimo hiše.

Izšla je knjiga "Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec"

V mesecu septembru je izšla knjiga "Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec". Zelo privlačno urejena knjiga nas popelje v obdobje, ko se je slovenski narod boril za svoj obstoj. Že naslov uvodnega poglavja: "PADLIM V ČAST – ŽIVIM V TRAJEN SPOMIN" pove namen knjige. V njej je podan oris zgodovine med dvema vojnoma in v boju za osvoboditev. In že v tem poglavju najdemo podatke o zgodovini Libojske kadunje. Pisec, prvoborec Kotnik Anton poudarja, da prvi začetki delavskega gibanja v naši dolini segajo v Liboje in Zabukovico. Poudarjeno je, da je bila takoj za Zabukovico ustanovljena DPD Svoboda v Libojah, druga v dolini. Zato ni naključje, da je bila ravno na tem področju ustanovljena I. Savinjska četa, ki so jo sestavljali prekaljeni borci iz medvojne borbe za delavske pravice. V njenem sestavu so bili prvoborci iz Liboj, Griž, Prebolda, Tabora, Prekope in Gomilškega, pretežno skojevci in komunisti.

Krvni davek je bil visok, področje današnje KS Liboje, majhne po obsegu in majhne po številu prebivalcev je prispevalo 50 žrtev: 33 borcev, 11 talcev in 6 taboriščnikov.

Knjiga nas vodi iz KS v KS. Prične se v Petrovčah, od tu pridemo v KS Liboje. Orisana je predvojna zgodovina delavskega gibanja. Navedeno je, da je v KS postavljeno 6 spominskih obeležij. Na šoli Bratov Hrvatino je spominska plošča, pred Keramično industrijo Liboje je bil ob 170-letnici tovarne odkrit spomenik z napisom: "Žrtvam NOB 1941-1945 ob 40-letnici osvoboditve in ob 170-letnici proizvodnje keramike v Libojah".

V sliki in s kratko vsebino so predstavljena vsa spominska obeležja. Napisani so življenjepisi vseh 50 žrtev.

Lahko preberemo, da sta bila najmlajša talca, stara komaj 15 let, Blaznikov Ivan in Rojčev Ivan, rojena leta 1927, ustreljena novembra 1942. Najstarejši je bil Holobar Friderik, rojen 1888 v Kasazah, izseljen na Hrvaško, sodeloval v NOB in ubit v Jasenovcu. O zadnji žrtvi na področju KS Liboje preberemo: "Zalezina Alojz, rojen 1893 v Laškem, rudar v libojskem rudniku. Maja 1945 se je vračal iz Laškega

domov v Liboje. V Tremerjih so ga ustavili ustaši in ga ustrelili."

4. novembra 1942 sta stala skupaj pred puškami v Mariboru brata Blaznik Ivan in Franc, z njimi so bili rojaki Čadej Albin, Palčnik Ludvik, brata Rojc Anton in Ivan, krvavi november za libojske fante.

Omenimo žalostno usodo dvajsetletne Gote Silve: februarja 1945 se je pred Nemci umaknila v bunker pod Raduho, ki ga je odnesel snežni plaz, sprožile so ga nemške granate.

Tako bi lahko naštevali usodo, za usodo, usodo borcev, taboriščnikov, talcev, žrtev nacističnega terorja.

Omenimo še, da je v knjigi objavljen še opis poti k posameznim spomenikom. Jordan Božo je opisal, kot je dejal pri predstavitvi knjige, poti k tistim osamljenim spomenikom, na katere ne smemo nikoli pozabiti, saj spominjajo, da je tu, kjer stojijo spominska obeležja, bila prelita kri slovenskih fantov in deklet.

Med drugim je opisana pot Petrovče – Kasaze – Liboje. Zg. Beškovnik – Zabukovica – Bukovica – Migojnice – Žalec. Če gremo s pomočjo tega opisa po tej poti bomo lahko obiskali vse spomenike, ki stojijo na področju KS Liboje. Dragocen dodatek, ki ga drugi vodniki, monografije ne poznajo.

Ježovnik Franc

UMRLIM V SLOVO! (ŽIVIM V PREMISLEK)

Naj mi bo dovoljeno, da se najprej opravičim svojcem umrlih, da v tem letu v listu "Libojski keramik", niso zasledili člankov o vseh umrlih v letošnjem letu.

Prepričan sem, da mi sorodniki ne bodo šteli v zlo te napake, ko pa smo se potrudili ter se udeležili vseh pogrebov (razen enega) ter se dostojno poslovili od nekdanjih članov našega kolektiva (venci, prapor, govor).

Napisati tudi moram, da zahrbtna bolezen in neizprosna smrt ne izbirata. Vzela nam je sorazmerno mlade upokojence. Ni jim bilo dano, da bi uživali sadove svojih rok v družbi svojih sorodnikov.

V letih, ko so bili še med nami so s svojim delom veliko pripomogli, da mi danes lažje delamo, zato je prav, da se nanje spomnimo vsaj ob uri slovesa. Ponosni so bili na kolektiv, v katerem so preživeli veliko ur svojega življenja, zato so radi prihajali med nas ob srečanju upokojencev vsaki dve leti. Ne bo jih več med nas, zato naj jim bo lahka domača zemlja.

Med umrlimi je odšel v okrilje matere

zemlje še aktivni član kolektiva tov. Stanko Petek.

Ob pisanju teh vrstic mi uhajajo misli nazaj na 21. avgust t.l., ko sem moral na pogreb za pokojnim Stankom. Ali res pozabimo na sočloveka, če ga par mesecev ne vidimo v svoji sredini. Verjemite mi, da je zelo žalostno poslanstvo, ko moraš besede zadnjega slovesa povedati parim ljudem. Deset let je živel med nami, delal v TOZD-u Ploščice na tri izmene, bil je brez žene in družine, imel je samo nas sodelavce Keramične.

Vem, da moja razmišljanja niso najbolj primerna za ta članek, vendar upam, da mi bo bralec našega Keramika oprostil, ker želim povedati samo tisto, kar po mojem prepričanju ni prav. Poglejte, človek je v kolektivu dvajset ali več let. Kakšni so bili pogoji dela pred približno dvajsetimi leti, ko nas je

OB 100-letnici šole v Libojah

Ob praznovanju v Libojah v lanskem letu smo prezrli, da je lani šola praznovala častitljivo obletnico: 100 let delovanja. Prvotno kroniko šole je okupator uničil. Takoj po osvoboditvi je bila na novo napisana. Iz kronike povzema, da je prvo šolo v bližini steklarne ustanovila steklarina. Učitelj je bil Wachtmaister (paznik). Zjutraj je zbral otroke, jim dal nalogo, jih zaklenil in šel na tehtnico v službo. Prva šola je bila ustanovljena l. 1885, delovala je v stavbi, ki je bila last steklarne – Friedrichova steklarina – ki je bila l. 1884 prodana Trboveljski premogokopni družbi. Ta steklarina je bila ustanovljena že pred ustanovitvijo šole. Poslopje je leta 1907 kupil Franc Robek iz Žalca in material porabil za izgradnjo svoje stanovanjske hiše.

V enem izmed poslopij je začela delovati šola, učila sta dva od države nastavljena učitelja. Učitelji so stanovali v stavbi Liboje 41, tu so stanovali še po osvoboditvi.

Izgleda, da je bil v šolski stavbi poprejš mlin za mletje kremenjaka. V obnovljeni kroniki so objavljeni podatki o razvoju keramične industrije v Libojah, ki jih ne bi ponavljali, o razvoju se je pisalo v lanskem letu. Omenimo le, da je na začetku stoletja dal Wudler, izgleda, da je bil učitelj v Libojah, Kisingu, svaku Friedericha pobudo za izdelavo krede. To kredo so izdelovali v Vrbju do leta 1941. Še danes v teh prostorih, pri ribogojnici izdelujejo oziroma meljejo razne barve.

Oktobra 1941 je okupator začel s poukom v nemščini, vendar je bila že decembra 1941 šola opuščena. Okupator se je zbal "Vipotnikovega partizanske-

zapustila in odšla v zasluženi pokoj tov. Marija Kesič. Ko je prišla žalostna vest v kolektiv, da nam je smrt iztrgala upokojenca smo takoj pričeli s pripravo za žalostni trenutek slovesa. Toda glej nepričakovano čudo! Ne rabijo sindikalnega praporja, ne par besed slovesa. Zakaj? Keramiki in upokojenci, če je to slovo, pa presodite sami. V letošnjem letu so nas zapustili naslenji člani kolektiva in upokojenci:
PUNCER Angela 26. februarja
HAMER Mihael 18. marca
POGAČNIK Elica 23. aprila
PAJTAK Stanko 28. maja
KESIČ Marija 13. avgusta
PETEK Stanko 21. avgusta.
Vsem domačim in sorodnikom umrlih izrekamo delavci Keramične industrije Liboje naše iskreno sožalje.

Tone Mlinarič

ga odreda".

V kroniki so zapisani posamezni dogodki, ki so se odvijali na tem področju med okupacijo. Poudarjeno je, da je bilo to področje že leta 1943 napol osvobojeno, da so l. 1945 vdrli na to področje "Vlasovci", da je preko tega področja bežalo preko 8.000 ustašev. Po osvoboditvi se je pričel pouk 17. 12. 1945, stavba je bila v zelo slabem stanju. Učenci so 23. 6. 1946 izvedli akademijo, čisti dohodek je bil namenjen za obnovo šole.

20. 3. 1946 je prišel na šolo ZAVRŠNIK Drago, ki je v počitnicah leta 1946 ob pomoči sindikata rudnika in sindikata Keramične industrije Liboje obnovil šolo.

V šolskem letu 1946/1947 so učenci izvedli zelo uspešno akcijo. Tri dni so nabirali bukov žir, nabrali so ga 79 kg. V tem šolskem letu sta sindikata prispevala 11.636.– din, iz tega denarja so kupili 28 parov čevljev, za kar so porabili 8.725 din, 2911 so porabili za nakup šolskih potrebščin.

Junija 1947 so učenci sodelovali na okrajnem pevskem zboru v Celju in s prostimi vajami na fizikalnem dnevu v Žalcu. Sindikalni podružnici in Rdeči križ so omogočili, da je 21 uencev odšlo v počitniško kolonijo, največ iz celjskega okraja. V šolskem letu 1947/48 so pridobili 65 naročnikov za Prešernovo knjigo. Sindikat rudnika Liboje je prispeval 3.000 din, 3. razred je lahko odšel v Postojno.

Ob zaključku šolskega leta 1948/1949 sta sindikata prispevala darila za 14 pionirjev, ob koncu šolskega leta je odšlo 16 pionirjev v brigado. Rudniški zdravnik je cepil otroke, zobozdravnik

je pregledal vse otroke in določil dneve, ko se mora posamezni otrok zglasti v ambulantni.

Leta 1949 so rudarji preuredili šolo, uredili stranišča, šolsko kuhinjo in postavili novo drvarnico. Skupaj z LMS so organizirali "Prešernovo proslavo" v dvorani v Slovenskem dolu, prvič zasledimo, da so učenci prejeli toplo malico (mleko ali kakao, namazan kruh z margarino), pionirski odred je prejel kot nagrado nogometno žogo, nabirali so zdravilna zelišča.

V šolskem letu 1950/51 so rudarji zopet urejali šolo, v tednu tehnike so organizirali ekskurzijo v Keramično industrijo Liboje. Ob zaključku leta 31. 12. 1951, so bili v dvorani v Slovenskem dolu ob pomoči sindikalnih organizacij rudnika in KIL-a, nagrajani vsi otroci oz. učenci šole. Učenci so nabirali staro železo, papir, steklo, kostanj, delovala je šolska kuhinja.

Takšni so bili začetki pouka po vojni. Značilno je: izredna pomoč obeh sindikalnih organizacij, velika pripravljenost učencev pri različnih akcijah, znanju prve skromne začetke zdravniških pregledov, šolske kuhinje, kar nam je danes popolnoma vsakdanje.

Življenje je teklo naprej. 28. 11. 1952 je bila prireditve že v novi dvorani v Libojah. Tedaj je "predvojaška vzgoja" uprizorila prikaz "Ob tabornem ognju", zvečer je bila otvoritev kina. 30. 12. 1952 je zelo uspela novoletna jelka, s pomočjo kolektivov rudnika in Keramične, je bilo razdeljenih 350 paketov.

V šolskem letu 1953/1954 zasledimo, da so učenci vlagali denar v Narodno banko, 28. 2. 1954 je bila otvoritev zdravstvenega doma. 22. 10. 1953 je bil postavljen gradbeni odbor za izgradnjo nove šole, otvoritev nove šole je bila 29. 11. 1961, ni še pozabljen prispevek predsednika gradbenega odbora Čokl Ivana in vseh, ki so pomagali, saj je bilo samo lesa zbranega za 2 milijona din. Tedaj so razvili prapor pionirskega odreda "Slava Klavora", ki je deloval na libojski osnovni šoli, poimenovani po bratih Hrvatinih. Vrnimo se še malo nazaj. Danes je tekoča voda v razredih popolnoma razumljiva stvar, v stari osnovni šoli v Libojah so jo dobili v razrede šele v šolskem letu 1956/1957, tega leta je KIL darovala šoli diaproyektor, v šolskem letu 1958/1959 so učenci nabrali 1.000 kg jabolk.

Naslednjega šolskega leta je bila ustanovljena šolska zadruga "Čebelica", uveden je bil krajevni samoprispevek za novo šolo.

In še in še, vestni učitelji na šoli so zapisovali ne samo dogodke v šoli, ampak tudi življenje v kraju, uspehe, ki

so bili doseženi v letih po osvoboditvi. Zato so gornje vrstice samo skromen izsek iz bogate kronike šole. Izsek, ki predvsem pove, da je šola v Libojah bila in še vedno je, tesno povezana s krajem in z delovnimi ljudmi, nekoč z rudnikom in Keramično, danes pa s Keramično.

Ježovnik Franc

NA VESELEM TOBOGANU

Tudi v našem kraju je bil veseli tobogan. Prišlo je veliko otrok. Mlajši so bili v spremstvu staršev. Tobogan so si ogledali tudi starejši ljudje. Otroci iz naše šole so imeli lep program. Nekateri so deklamirali, drugi so peli. Najbolj mi je bil všeč Toni s svojo teto Maro. Toni nas je spravil v smeh. Želim, da bi bil še kdaj tobogan v Libojah.

Simon Frece
3. razred

PROSLAVLJALI SMO

Naša šola se imenuje po narodnih herojih bratih Hrvatinih. Letos je naša šola praznovala 100-letnico obstoja. Ob tem praznovanju smo imeli proslavo. Naš pevski zbor je zapel nekaj pesmi, učenci pa so deklamirali pesmice, ki so nas jih naučile tovarišice.

Polona Hajnšek
3. razred

PRAZNOVALI SMO OBLETNICO ŠOLE

Po celi šoli je bilo zelo živahno. Vsi smo se pripravljali na praznik, ki ga je slavila naša šola, kajti minilo je že sto let, kar je bila ustanovljena.

Učenci vseh razredov smo se trudili, da bi bili izdelki čim lepši, saj si je razstavo ogledalo veliko ljudi. Nekateri so delali izdelke iz blaga, drugi iz gline, mi pa smo risali risbice.

Razstava je bila slovesno odprta ob stoletnici libojske šole. Ljudje so si jo z zanimanjem ogledali in bili z njo zelo zadovoljni.

Karmen Tamše
3. razred

OB STOLETNICI ŠOLE

Letos smo v naši krajevni skupno-

sti praznovali 100-letnico šole. Na ta dan smo se učenci dobro pripravili. Na šoli smo imeli razstavo, ki smo jo pripravili učenci s pomočjo učiteljic.

Pred spominsko ploščo smo imeli proslavo, na kateri se je zbralo veliko ljudi.

V počastitev te obletnice je bil v Libojah tudi veseli tobogan. Na njem so nastopili učenci iz Griž in Liboj. Program je bil zelo pester. Na programu so bile recitacije in glasbene točke. Igral nam je orkester RTV Ljubljana, pel pa nam je mladinski pevski zbor iz Griž. Najbolj simpatičen mi je bil Bojan Adamič, ki je dirigiral orkestru. Vsi nastopajoči so dobili v spomin značko.

Alenka Lukež
3. razred

PRVA ŠOLA

V Libojah je bila ustanovljena prva šola pred sto leti. V njej je učil paznik takratne steklarne. Prvi pravi učitelj pa je bil tovariš Košenina. Ob stoletnici smo pripravili razstavo ročnih del in proslavo, na katero smo se pripravljali celo šolsko leto. Na proslavi so se zvrstili nastopi pevskega zbora do tamburašev in recitatorjev.

Ko se je proslava končala, je bila pogostitev vseh gostov. Povabljeni so bili vsi tovariši in tovarišice, ki so in še učijo v Libojah.

Klemen Naglič
3. razred

PRAZNOVALI SMO

Letos smo praznovali stoletnico naše šole. Ob tej priložnosti smo imeli prireditve. Povabili smo tudi učitelje, ki so poučevali v Libojah. Imeli smo proslavo in veseli tobogan, na katerem so nastopali tudi otroci iz Griž. Bilo je zelo prijetno.

Matej Neuhold
3. razred

OB STOLETNICI ŠOLE

Ob stoletnici šole smo priredili praznovanje in povabili vse učitelje, ki so učili na naši šoli. Najprej smo uredili šolo, razstavili likovna dela in keramične izdelke. Priredili smo tobogan, ki ga je snemala

RTV Ljubljana. Na njem smo nastopali učenci OŠ Griže in OŠ Liboje. Proslavo smo priredili v kulturnem domu v Libojah.

Upamo, da je vsem udeležencem proslava ostala v lepem spominu.

Biserka Neuhold
OŠ Liboje – 4. razred

PRAZNOVALI SMO OBLETNICO ŠOLE

V letošnjem letu je naša šola praznovala 100-letnico svojega delovanja.

Za ta jubilej smo se dolgo časa temeljito pripravljali. Učenci smo s pomočjo tovarišic pripravili kulturni program, na katerem so sodelovali tudi tamburaši in pevci. Ob tej priliki se je tudi naša KS pobratila s KS Tkon pri Biogradu na morju. Pripravili smo tudi razstavo. Razstavili smo razna likovna dela, ki so jih ustvarile naše roke. Povabili smo tudi učitelje, ki so nekdanje učili v Libojah. V znak spoštovanja in zahvale smo jim podarili spominske krožnike in nagelj. Vsi, ki so se te predstave udeležili, so bili izredno presenečeni nad našim programom, kar so dokazovali z močnim ploskanjem.

Želim, da bi naša šola še dolgo služila svojemu namenu in da bi jo obiskovalo še veliko generacij.

Karmen Zupanc
OŠ Liboje – 4. razred

Zahvala

Ob nenadni izgubi naše drage mame ELICE POGAČNIK, se iskreno zahvaljujemo sodelavcem oddelkov strugarne, loščilnice in predornih peči za denarno pomoč in darovano cvetje.

Iskrena zahvala sosedom v Kasazah 32, posebno tov. KROFLIČ Valentini in Jožetu za nesebično pomoč. Zahvala velja tudi celotnemu kolektivu Keramične industrije Liboje.

Najlepše se zahvaljujemo godbi Rudarjev in keramikov iz Liboj za odigrane žalostinke in pevcem DPD Svoboda Liboje, kakor tudi vsem, ki ste nama nesebično pomagali v najtežjih trenutkih in jo pospremili na njeni zadnji poti.

HČI JOLANDA IN SIN
LEONARDO

Zahvala

Ob smrti moje sestre Marije Kesič se vam za izkazano pozornost in podarjeno cvetje iskreno zahvaljujem!

REBERŠAK VILI

ŽALOST MATERE

Rodila te je mati samohranilka,
njeno srce je kakor pohojena bilka...

Tebi je življenje dala,
sebi je srce razklala,
ko ti prvič je roko v slovo podala.

Oh, kaj sem zagrešila,
da sem te tako zgodaj izgubila.

Ti si moje meso in kri,
ti si del življenja,
ki se spominja in beži.

Leta teko,
se bliža slovo, le zakaj odhajaš
in name pozabljaš.

Boli me vse, kar življenje moje nate veže,
teža slovesa mi stiska srce,
sprašujem se,
le kaj se ti obeta.

Svet je velik in zlagan,
le malokomu srečo nudi,
išči jo, a vedi to —
le bežen trenutek sreče lahko ta svet ti nudi.

ČAS HITI

Čas hiti, hiti,
kakor, da pred nekom beži,
v kotu stara ura tik-taka
le zakaj življenje se odmika.

Hodili po cesti smo sivi,
pili mladosti smo med,
zdaj smo ostali sami brez toplih besed.

Le zakaj življenje beži,
le kam mladost hiti,
izpili mladosti smo čašo,
ostalo le malo je meda,
le zakaj, zakaj nam je umreti treba.

Vanja Mavrek

Ob oknu stojim
v roki posušen nagelj držim.
Solze kapajo na cvet,
žejen vode.
Solze so vroče.
Srce tako hoče...
hoče, da joče...

Duša me skeli
srce boli
a nageljnov cvet
posušen v vazi stoji.

Korenko Barbara

Okenska šipa je mokra,
mokra od jesenskega dežja.
Moje srce pa je boleče
ker rane gorja v njem so skeleče.

Rana v srcu skeli.
Od tvoje duše hlapi
hlapi duh po solzah.

V dno duše doni
zame si bil vedno edini ti.

Korenko Barbara

Breze, vitke jele
vi mene ne boste pogrele,
pogrele do srca
mojega ledenega.

Led je ustvaril on,
meni pa zdaj poje zvon.

Korenko Barbara

O milo dete ti le spi,
saj ne veš čigavo si.
Na grobu tvojem lučka mala le gori.

Le zakaj je ugasnilo življenje malo,
le zakaj si si posteljico v zemljici postlalo?

O, saj vem zakaj.
Se te oče spomni kdaj,
saj mamici tvoji uničil je raj.

Saj raj pretvoril je v trpljenje,
zato je mamica vzela
sebi in tebi
življenje!

Korenko Barbara

— Pregovor je duhovitost enega
človeka in modrost vseh.

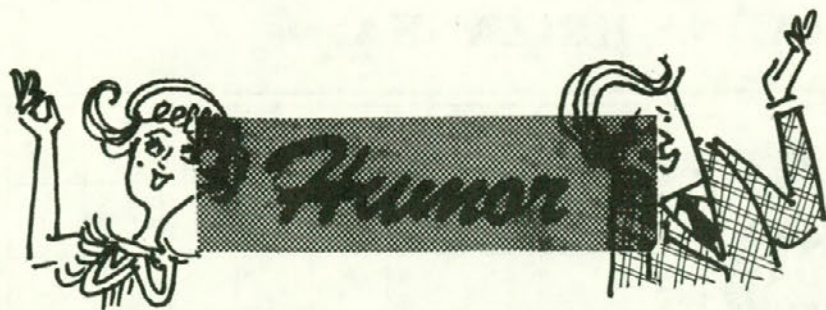
— Ena ostroga v glavi več velja
kot dve v peti.

— Sto zdihljajev ne plača enega
dolga.

— Lonec lončarja hvali.

— Najslabše kolo na vozu najbolj
cvili.

— Če bi bilo delo res tako lahko,
bi to počel tudi župan.

CICIBAN, DOBER DAN

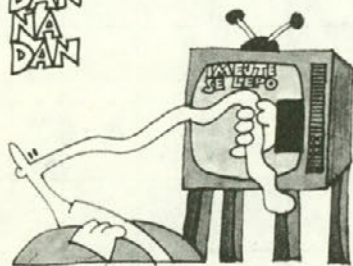

AROMA, KI OSTANE

Koliko jih je, ki mislijo, če so na konju, da so varni.

NEŽNO, NEŽNO-
DAN
NA
DAN

NE DOVOLITE,
DA BI SE
VAŠ OBRAZ
STARAL
HITREJE
KOT VI!

ORODJE
ZA
PRAVEGA
MOUSTRA

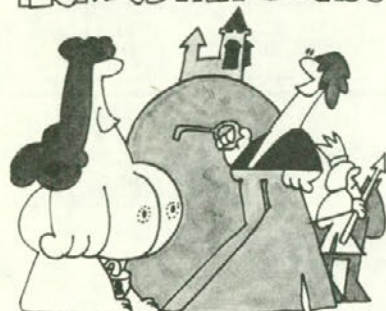

LEPOTI
IN
POPOLNOSTI
SE
NE
MORETE
UPRETI

— Na današnji seji o varstvu človekovega okolja bomo govorili o varstvu zraka.

IZUM OB PRAVEM ČASU

ZLATO
ZNAMENJE SREČE

OBLAČEK
SVEŽINE
ZA
DOBRO
JUTRO

NAGRADNA KRIŽANKA

KLjučne besede in rešitve:

- SESTAVLJENIČAR: SVIČNIK
- PREVALECI: ALEN
- RAZSTAVNI PROSTOR ZA UMET. DELA: JAJCE
- VRSTA PROJEKCIJE: OLYMPIJSKE IGRE
- OLIMPIJSKE IGRE: RIHARD JAROPIC
- DRAGO, BILJE: DRAGO, BILJE
- ORGANIZEM KI POIŠČE ZA ŽIVLJ. RIBIK: ORGANEZEM KI POIŠČE ZA ŽIVLJ. RIBIK
- STARO-PEDRITSKI VLADAR: STARO-PEDRITSKI VLADAR
- TOVARNA V OSIJEKU NAPOLNENA OTOK: TOVARNA V OSIJEKU NAPOLNENA OTOK
- NEON: NEON
- AVTOMOB. OZNAKA CELJE: AVTOMOB. OZNAKA CELJE
- VAS: IVO JAN, IYAN HETRIH
- POVRŠINSKA MERA: POVRŠINSKA MERA
- TRILETJE: TRILETJE
- KIL: KIL
- PROSTOR ZA UJETA ZIVALI: PROSTOR ZA UJETA ZIVALI
- GEOMET. TELO: GEOMET. TELO
- VLADIMIR ILIČ: VLADIMIR ILIČ
- VRSTA DRAGEGA KAMNA: VRSTA DRAGEGA KAMNA
- KOŠARRAR. KLUB ANDREJ NAHTIGAL: KOŠARRAR. KLUB ANDREJ NAHTIGAL
- DRF CARL: DRF CARL
- AVY. OZNAKA SARAJEVA: AVY. OZNAKA SARAJEVA
- NOBILJE UMBERTO: NOBILJE UMBERTO
- ALKOHOLNA PIJAČA: ALKOHOLNA PIJAČA
- VRSTA MESNE JEDI: VRSTA MESNE JEDI
- IBSENOVA DRAMA: IBSENOVA DRAMA
- PLUG DZAKOVICA: PLUG DZAKOVICA
- PLAVO-LASEC: PLAVO-LASEC
- YONE KUNTNER GENERAL EISENHOWER: YONE KUNTNER GENERAL EISENHOWER
- BAJESLOV LETALEC: BAJESLOV LETALEC
- FRNİKOLA MOLIBDEN: FRNİKOLA MOLIBDEN
- VEK: VEK
- DIEL VOZA: DIEL VOZA
- KIL: KIL
- KIL: KIL
- KIL: KIL

Rešitve oddajte do 10. 12. 1986.

Izdaja: Keramična industrija Liboje. Ureja: Odbor za informacije. Odgovorni urednik: Majda Oblak. Izhaja štirikrat letno. Telefon: 063/737-120. Tisk: REK DO Tiskarna Titovo Velenje. Naklada 850 izvodov.